त्यवाहं गां वयोदधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यज । होता-
यक्षदीडेत्यं। इडितं वृत्रहन्तमं। इडाभिरीड्यं सहः।
सोममिन्द्रियं वयोधसं। अनुष्टुभं छन्दइन्द्रियं। चि-
त्सं गां वयोदधत् ॥ २ ॥

वेत्वाज्यस्य होतर्यज । होतायक्षत्सुबर्हिषदं। पूष-
ण्वन्तममर्त्यं। सीदन्तं बर्हिषि प्रिये। अमृतेन्द्रं वयो-
धसं। बृहतीं छन्दइन्द्रियं। पञ्चाविं गां वयोदधत्।
वेत्वाज्यस्य होतर्यज । होतायक्षद्यचस्वतीः। सुपाय-
णाऋतावृधः ॥ ३ ॥

द्वारोदेवीर्हिरण्मयीः । ब्रह्माणइन्द्रं वयोधसं।
पङ्क्तिं छन्दइहेन्द्रियं। तुर्य्यवाहं गां वयोदधत्। वेत्वा-
ज्यस्य होतर्यज । होतायक्षत् सुपेशसे। सुशिल्पे वृह-
ती उभे। नक्तोषासा न दर्शते। विश्वमिन्द्रं वयोधसं।
त्रिष्टुभं छन्दइन्द्रियं ॥ ४ ॥

पष्ठवाहं गां वयोदधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यज । हो-
तायक्षत् प्रचेतसा । देवानामुत्तमं यशः । होतारा-
दैव्या कवी। सयुजेन्द्रं वयोधसं। जगतीं छन्दइहेन्द्रि-
यं। अनड्वाहं गां वयोदधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यज ।
होतायक्षत् पेशस्वतीः ॥ ५ ॥